

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra Dandserinden

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Dandserinden", i Paludan-Müller, Fr.: *Dandserinden*, udg. af Berit Ziegler, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 128. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-paludanm04-shoot-idm140348531933696.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Dandserinden

Maries repræsenterer alt det negative og dæmoniske i mennesket, der leder til andres fordærv. Han ligner en skurk (146), og i bedste litterære tradition svarer hans hæslige ydre til hans begsorte sjæl og fordærvede hjerte (145.3). Maries er en dreven, »interessant« forfører, der ikke går af vejen for at kurtisere Dione, selv om han er gift. Han kan ses som en ældre udgave af Charles, der viser, hvordan Charles ville udvikle sig, hvis han havde giftet sig med Fine. Men han kan 129 også ses som Charles' alter ego, jævnfør deres næsten identiske navne og præsentationen af dem side om side som konkurrenter om Diones gunst (142). Efter at have været ude af næsten hele historien dukker Maries pludselig op i Charles' valgsituation mellem Fine og Dione og fungerer som en udspaltning af Charles' negative side. Løgnehistorien om, at Maries holder Dione som elskerinde, giver Charles dårlig samvittighed, fordi den blot illustrerer, hvad Charles selv har gjort, men den gør ham også vred. Da Charles beslutter sig til at duellere for sin egen og Diones ære, som han selv har smudset til, følger han falske værdier, idet denne verdens æresbegreber stærkt nedvurderes af fortælleren (336-337). Således anskuet taber Charles og dør, fordi hans skygge, Maries, er for stærk.